

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

nr. 126...../.....8.....04.2026.....

Biroul permanent al Senatului

258.....20.04.2026.....

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind modificarea
și completarea art. 165 din Legea 8/1996 privind
dreptul de autor și drepturile conexe**

Analizând propunerea legislativă privind modificarea și completarea art. 165 din Legea 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (b136/10.03.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1241/16.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D224/17.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare, completarea art. 165 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, astfel încât metodologiile negociate sau stabilite conform prevederilor acestei legi să nu fie opozabile entităților care desfășoară activități caritabile sau sociale și nici asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **articolul unic**, referitor la soluția preconizată prin introducerea **alin. (8¹) la art. 165** din Legea nr. 8/1996, semnalăm că aceasta nu este deplin corelată cu finalitatea enunțată în Expunerea de motive.

Astfel, în timp ce **instrumentul de prezentare și motivare** justifică intervenția legislativă prin raportare la **eliminarea „obligației de plată a remunerațiilor datorate** pentru entitățile care desfășoară activități caritabile, sociale și pentru asociațiile și fundațiile de utilitate publică, **la utilizarea operelor muzicale”**, **textul propus** are o sferă mult mai largă, întrucât prevede, în termeni generali, că **„metodologiile negociate sau stabilite conform prevederilor prezentei legi nu sunt opozabile** entităților care desfășoară activități caritabile, sociale, precum și asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică”.

Or, potrivit reglementării în vigoare, **metodologiile publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat**. Prin urmare, propunerea legislativă nu instituie o excepție punctuală, circumscrisă unor utilizări determinate, ci configurează o derogare de la regimul general al opozabilității metodologiilor, care, potrivit legii, se negociază între organismele de gestiune colectivă și utilizatori ori structurile asociative ale acestora.

Referitor la faptul că soluția legislativă propusă nu este deplin corelată cu finalitatea enunțată în Expunerea de motive, menționăm că art. 32 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative prevede că *„Documentele de motivare se redactează într-un stil explicativ, clar, folosindu-se terminologia proiectului de act normativ pe care îl prezintă”*, iar *„motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ (...)”*.

5. Soluția legislativă propusă, constând în înlăturarea opozabilității metodologiilor față de entitățile care desfășoară activități caritabile sau sociale, precum și față de asociațiile și fundațiile de utilitate publică, este susceptibilă să ridice probleme de compatibilitate cu dreptul Uniunii Europene.

Astfel, potrivit art. 2 și art. 3 alin. (1) din *Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, titularii beneficiază de drepturi exclusive*, iar art. 5 din aceeași directivă reglementează **cazurile în care statele membre pot prevedea excepții sau limitări**. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat - de exemplu, prin *Hotărârea din 29 iulie 2019, Spiegel Online GmbH, C-516/17* - că **lista acestor excepții și limitări are caracter exhaustiv**. Mai mult, art. 5 alin. (5) din directivă prevede că **excepțiile și limitările respective „se aplică numai în**

anumite cazuri speciale care nu intră în conflict cu exploatarea normală a operei sau a altui obiect protejat și nu aduc în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale titularului dreptului”.

În acest context, soluția legislativă propusă este susceptibilă să producă efectul unei derogări generale de la regimul drepturilor și remunerațiilor aplicabile, fără ca o asemenea ipoteză să se regăsească printre excepțiile exhaustiv prevăzute de art. 5 al directivei.

În același sens, relevăm că și reglementarea națională în vigoare transpune logica Directivei 2001/29/CE prin instituirea unor excepții și limitări limitativ determinate, circumscrise unor ipoteze concrete de utilizare. Astfel, art. 35 și următoarele din Legea nr. 8/1996 prevăd cazuri speciale în care utilizarea este permisă fără consimțământul autorului și fără plata vreunei remunerații. Or, proiectul analizat nu se încadrează în această logică normativă, întrucât nu configurează o excepție raportată la un caz special de utilizare, ci tinde să instituie o derogare generală, construită prin raportare la categoria entităților beneficiare.

Pe de altă parte, art. 165 alin. (7) teza a doua din Legea nr. 8/1996 prevede că *„metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și nu se pot acorda reduceri la plata remunerațiilor datorate, altele decât cele prevăzute în metodologiile publicate”*. În aceste condiții și având în vedere cadrul juridic stabilit prin Directiva 2001/29/CE, dacă s-ar considera oportună sau necesară o atenuare a sarcinii financiare pentru anumite utilizări cu caracter social sau caritabil, considerăm că o asemenea soluție ar putea fi analizată doar în cadrul metodologiilor negociate, iar nu prin înlăturarea, prin lege, a opozabilității acestora.

6. Sub un alt aspect, semnalăm că textul propus nu vizează numai sfera dreptului de autor, ci este susceptibil să interfereze și cu regimul unor drepturi conexe recunoscute artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme.

Astfel, potrivit art. 8 alin. (2) din *Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale*, statele membre prevăd un drept pentru a asigura că o remunerație echitabilă unică este plătită de utilizator atunci când o fonogramă publicată în scopuri comerciale ori o reproducere a acesteia este utilizată pentru radiodifuzare sau pentru orice comunicare publică și că această remunerație este repartizată între artiștii interpreți sau executanți și

producătorii de fonograme în cauză. Norma respectivă a fost transpusă în dreptul intern, iar, în ceea ce privește modalitatea de exercitare, art. 145 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 8/1996 include acest drept în sfera gestiunii colective obligatorii.

Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961 (Convenția de la Roma), reglementează la art. 12 plata unei remunerații echitabile și unice artiștilor interpreți sau executanți, producătorilor de fonograme ori ambelor categorii, de către cel care folosește în mod direct - pentru radiodifuzare sau pentru orice fel de comunicare către public - o fonogramă publicată în scop comercial sau o reproducere a acestei fonograme. Legislația națională poate, în lipsa unei înțelegeri între cei interesați, să stabilească condițiile repartizării acestei remunerații.

Asemenea Convenției de la Roma, *Tratatul Organizației Mondiale privind Proprietatea Intelectuală privind interpretările și execuțiile și fonogramele* reglementează la art. 15 alin. (1) în favoarea artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme o remunerație echitabilă și unică dacă fonogramele publicate în scopuri comerciale sunt utilizate direct sau indirect pentru radiodifuzare ori pentru orice fel de comunicare către public.

În aceste condiții, înlăturarea, prin lege, a opozabilității metodologiilor față de anumite categorii de entități este susceptibilă să afecteze și mecanismul legal de colectare și repartizare a remunerațiilor aferente acestor drepturi conexe.

*

* *

În concluzie, față de considerentele arătate, apreciem că **prezenta propunere legislativă nu poate fi promovată în forma propusă.**

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 341/07.04.2026